USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **V. F.,** zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje,** se sídlem Škroupova 18, Plzeň, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2016, č. j. DSH/11258/16, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 11. 2017, č. j. 30 A 197/2016 - 43,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který mu bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacen k rukám jeho zástupce do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností ze dne 18. 12. 2017 se žalobce (dále jen „*stěžovatel*“) domáhal zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni.

[2] Jelikož kasační stížnost neobsahovala veškeré náležitosti podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „*s. ř. s.*“), a to konkrétně její důvody ve smyslu § 103 odst. 1 téhož zákona, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 4. 1. 2018, č. j. 3 As 366/2017 – 20, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení popsané vady odstranil. Současně jej soud poučil o tom, že nebudou-li vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě odstraněny, kasační stížnost bude odmítnuta.

[3] Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 10. 1. 2018 (viz doručenka připojená k č. l. 20 soudního spisu), lhůta k odstranění vad kasační stížnosti proto uplynula dne 12. 2. 2018 (viz § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

[4] Stěžovatel nicméně důvody kasační stížnosti ve stanovené lhůtě (ostatně ani ke dni tohoto rozhodnutí) nedoplnil.

[5] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]*romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.*“

[6] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. „[n]*emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.*“

[7] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]*ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*“

[8] Stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vad kasační stížnosti doplněním jejích důvodů a rovněž poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitému poučení vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě neodstranil. Chybějící důvody kasační stížnosti přitom brání v pokračování v řízení o kasační stížnosti, neboť v něm je Nejvyšší správní soud těmito důvody vázán (srov. § 109 odst. 4 část věty před středníkem s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[9] O nákladech řízení rozhodl zdejší soud na základě § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), „[b]*yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.*“

[11] Podle § 10 odst. odst. 5 zákona o soudních poplatcích „[v] *řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé.*“

[12] Protože stěžovatel zaplatil soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, Nejvyšší správní soud rozhodl III. výrokem tohoto usnesení o jeho vrácení stěžovateli ve smyslu § 10 odst. 3 věty poslední zákona o soudních poplatcích za použití § 10 odst. 5 téhož zákona, a to ve lhůtě podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích, tzn. do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 14. února 2018

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu